

O KOMPLEXNÍM CHÁPÁNÍ RADIOELEKTRONICKÉHO BOJE

(Článek uveřejněný ve VM č. 6/91)

V čísle 6/1991 *Vojenské mysli* vyjádřil generálmajor Ing. Ján Paprčka svým článkem **K nezbytnosti přehodnocení místa a úlohy radioelektronického boje** svůj názor na další směry rozvoje REB v naší nově budované armádě. Lze říci, že ve srovnání s dosavadní praxí jde o náměty do jisté míry převratné, které jistě stojí za přečtení i uskutečnění.

Mám však za to, že kategorický požadavek autora na **komplexní chápání** radioelektronického boje postrádá snad jeden z nejdůležitějších prvků - **organické propojení současného (i vznikajícího) členění tvořeného silami i prostředky radioelektronického průzkumu a rušení**, a to jak u všech stupňů velení a řízení, tak i v jednotkách a útvech.

Současné rozdělení těchto sil, prostředků do útvarů (jednotek) zvláštního určení a REB má podle mého mínění tyto hlavní nedostatky:

- Jakákoli součinnost **organizačně samostatných** oddělení (skupin) na štábech svazů a svazků i samotných útvarů (jednotek) ZU a REB nemůže poskytnout orgánům odpovědným za radioelektronické rušení dostatečně komplexní přehled o radioelektronické situaci ve skutečném čase, což je předpoklad nezbytný pro opravdu účinné použití rušičů. Výzbroj a organizace samotných jednotek REB neumožňuje takovýto přehled získat.

- K získání alespoň dílčích informací, podkladů pro rušení a kontrolu účinnosti rušení jsou jednotky REB vyzbrojeny prostředky tzv. **"průzkumu ve prospěch rušení"**. Už sám tento pojem, mluvím-li o komplexním chápání REB, je značně protismyslný. Přestože nejde o ucelené průzkumné komplexy, plní do značné míry úkoly shodné s jednotkami ZU. Po technické stránce jsou s jejich výzbrojí srovnatelné, a navíc většina rušících prostředků může být k úkolům radioelektronického průzkumu velice výhodně použita.

Tyto skutečnosti mě vedou k přesvědčení, že organické propojení těchto sil a prostředků by kromě odstranění zbytečného plýtvání silami i prostředky (včetně investic do vývoje a nákupu průzkumných zařízení) přineslo zřetelné zvýšení možností radioelektronického průzkumu a učinilo podstatně efektivnějším proces řízení radioelektronického rušení.

Nejsem příznivcem nekritického "přejímání zkušeností". Domnívám se nicméně, že jednoznačný směr vývoje ve vyzbrojování vyspělých armád, směřující ke sloučení prostředků radioelektronického průzkumu s prostředky, jež jejich výsledků využívají, má své opodstatnění a osvědčil se i v praxi. Příkladem jsou nejenom známé průzkumné-palebné systémy, ale - což je v našem případě ještě názornější - **způsob organizace a bojového použití prostředků radioelektronického průzkumu a rušení v armádách USA a SRN.**

Podle slov autora zmíněného článku, jako popud k jeho napsání mu posloužily i zkušenosti z konfliktu v Perském zálivu. Kromě značné technologické převahy měla na úspěšném vedení REB vojsky spojenců bezesporu podíl i jeho promyšlená osvědčená organizace a řízení. Jako inspiraci pro rozhodování v následujících letech doporučuji orgánům odpovědným za řízení (i výstavbu) vojsk radioelektronického průzkumu i rušení prostudovat pomůcku čj. 048080 - GŠ/ZS z roku 1987.

Major Ing. Martin K m e c